

E.M. Forster žil v dobe, kdy anglická společnost procházela radou změn a kdy se začaly viditelně projevovat rozpory a nerovnosti uvnitř společnosti. Forster si byl těchto změn a nerovností vědom a jako zastánce liberalismu je považoval za negativní, stejně tak jako nesoulad v jakékoli jiné oblasti života. Jako patrné z jeho románů a esejů, Forster si nejvíce cenil přátelství, toleranci a svobodu jedince. Jednou z jeho stejných myšlenek je snaha dosáhnout harmonie a celistvosti ve všech aspektech života. Je tak třeba sjednotit hmotné a duchovní stránky života a zároveň dosáhnout harmonie v rámci celé společnosti. Lidé mají tendenci uzavírat se v úzkém okruhu sobě podobných jedinců a projevovat nezajímavost, netoleranci, nebo dokonce nepřátelství vůči ostatním společenským skupinám. K dosažení harmonie uvnitř společnosti je třeba překonat bariéry mezi lidmi, ať už společenské, náboženské nebo kulturní, pomocí navazování hodnotných přátelství.

Forsterovy dva nejznámější romány, *Rodiňské sídlo* (1910) a *Cesta do Indie* (1924), se odehrávají v různých prostředích i době, ale oba romány vyobrazují nejednotnou společnost, ve které existují značné nerovnosti a lidé z různých společenských skupin žijí sice na jednom místě, ale přitom spolu nekomunikují. Různé společenské skupiny tak žijí izolovány vedle sebe, ale ne spolu. Hlavní hrdinové Forsterových románů se snaží překonat tyto bariéry, které lidi od sebe rozdelují, a navazují přátelství s lidmi z jiných společenských okruhů.